Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rius sententia reddere uoluntas afferret. Scripto po
nus iudicare sint. Deinde ostendere quod periculosum sit a scp
to recedere. Loco omnium se contra eum qui fateatur se ea
quod legibus sanctum sit aut testamento pscripum fecisse in
facti quitate defensione. A sententia sic dicemus. Pri
mum laudabimus scripturis omodtate atq; bonitate.
quod tantum scp seruit quod necesse fuit. Illud quod sine scpto
intelligi potuit non necesse scribendum putauit. Deinde
dicemus caluipnatorum esse officium uba ytuas seq. ne
glige uoluntate. Deinde quod scptum sit aut non potuisse
fieri. aut non lege huiusse. non more. non natura. non eq; ytbono
posse fieri. Que omnia uoluisse scptore quod rectissime
fieri nemo dicet. Ar ea quae nobis facta sunt rectissime
facta. Deinde certa sententia aut nulla esse aut stulta.
aut iniusta. aut non posse fieri. aut non stare cum su
pioribus & inferioribus sententiis. aut cum iure omni
. aut cum aliis legibus omnibus. aut cum rebus iudica
tis dissentire. Deinde exemplo ytuoluntate. ytcon
scptum iudicato ytenuatio. Deinde legum stipulatio ytbre
uitate exceptay. inquibus intelligatur scptoy uoluntas.
ytexpostitio. Locus omnium se cum eum qui scptum tenet. et
scriptoris voluntate non interpretetur. Cum duae lege
inter se discepent. iudicium est primum. num abrogatio an
derogatio sit. Deinde utrum leges ita dissentiant. ut alia

(1. pscentia.

(Stipulatio est cum legum scptores.

(abrogatio iuris. derogatio interpretatio.